

Καύση νεκρών επίσημα και στην Κύπρο - Ποια είναι η θέση της Εκκλησίας!

/ [Πεμπτουσία](#)

Καύση νεκρών επίσημα και στην Κύπρο - Ποια είναι η θέση της Εκκλησίας!

Ψηφίστηκε ομόφωνα από την Ολομέλεια της Βουλής της Κύπρου σε νόμο το νομοσχέδιο για την αποτέφρωση των νεκρών.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εσωτερικών Γιάννος Λαμάρης ανέφερε ότι ο νόμος αφορά ένα ζήτημα όχι εύκολο να συζητάς, σε κλειστή κοινωνία με τις συνήθειές της.

Πρόσθεσε ότι η Επιτροπή κατέληξε στο τελικό κείμενο του νόμου με πολλή συναίνεση, δηλώνοντας ότι αδυναμίες που τυχόν να παρουσιασθούν, θα συμπληρωθούν στην πορεία της εφαρμογής του νόμου.

Στην έκθεση της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εσωτερικών, προς την Ολομέλεια του νομοθετικού Σώματος αναφέρεται ότι η Επιτροπή Εσωτερικών αφού έλαβε υπόψη όλα όσα τέθηκαν ενώπιόν της, αποφάσισε να επαναδιατυπώσει μεγάλο μέρος του κειμένου του νόμου, έτσι που η διάθεση της σορού οποιουδήποτε αποθανόντος μέσω αποτέφρωσης να επιτρέπεται, μόνο εφόσον ο ίδιος το είχε επιλέξει ως αποκλειστικό του δικαίωμα πριν από το θάνατό του.

Ο νόμος έχει σκοπό τη ρύθμιση της αποτέφρωσης ανθρώπινων σορών και την αδειοδότηση κέντρων αποτέφρωσης, κατ' εφαρμογή συγκεκριμένων διαδικασιών και υπό ορισμένους όρους και προϋποθέσεις.

Στο αρχικό κείμενο του νομοσχεδίου αναφερόταν ότι ρυθμίζεται: Απαγόρευση της διάθεσης ανθρώπινων σορών με αποτέφρωση, εκτός εάν έχει εξασφαλιστεί σχετική άδεια αποτέφρωσης από τον Έπαρχο στη διοικητική περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το κέντρο αποτέφρωσης, το οποίο πρέπει να έχει αδειοδοτηθεί και να λειτουργεί δυνάμει των διατάξεων του νόμου.

Παραχώρηση εξουσίας σε θανατικό ανακριτή να διατάξει την αναστολή της αποτέφρωσης ανθρώπινης σορού μέχρις ότου διεξαχθεί θανατική ανάκριση,

εφόσον αυτό δικαιολογείται από νέα στοιχεία, τα οποία έχουν προκύψει μετά την έκδοση της σχετικής άδειας αποτέφρωσης.

Καθορισμό της διαδικασίας αποτέφρωσης ανθρώπινης σορού, καθώς και του τρόπου χειρισμού και διάθεσης της προκύπτουσας τέφρας και της τεφροδόχου.

Απαγόρευση της λειτουργίας κέντρων αποτέφρωσης χωρίς άδεια λειτουργίας, η οποία να βρίσκεται σε ισχύ, και καθορισμός των όρων και των προϋποθέσεων λειτουργίας των κέντρων αποτέφρωσης.

Καθορισμό αδικημάτων σε σχέση με την παραβίαση συγκεκριμένων διατάξεων του νόμου, καθώς και των ποινών που επισύρει η διάπραξη αυτών.

Η θέση της Εκκλησίας της Κύπρου:

Τον Μάρτιο του 2013 η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου, πήρε επίσημη θέση κατά της προώθησης των νομοσχεδίων για την καύση των νεκρών.

Τότε ο για το θέμα της καύσης των νεκρών ο Μητροπολίτης Πάφου δήλωσε πως δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί η θέση της Εκκλησίας ως κάθετα αντίθετη και διευκρίνισε πως το θέμα δεν είναι δογματικό, «αφού ο Θεός μπορεί κατά τη Δευτέρα Παρουσία να αναστήσει τους νεκρούς και από την τέφρα».

Επίσης ο Μητροπολίτης Πάφου εξήγησε πως πρόκειται για θέμα παράδοσης της Εκκλησίας.

Επί αυτής της παράδοσης, πρόσθεσε, η Εκκλησία θέτει τις θεμελιακές τοποθετήσεις της και προτείνει στους πιστούς να δέχονται την πρόταση της Εκκλησίας, εξηγώντας πως σε διαφορετική περίπτωση δεν θα τελεί κηδεία στους προς αποτέφρωση νεκρούς.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ:

Νομοσχέδιο για την καύση των νεκρών.

Η Ιερά Σύνοδος ασχολήθηκε με το θέμα της καύσης των νεκρών, όπως διαλαμβάνει σχετικό νομοσχέδιο το οποίο έχει εξαγγελθεί προ πολλού και επιθυμεί να γνωστοποιήσει προς το πλήρωμα της Εκκλησίας τις θέσεις της:

1. Το θέμα της καύσης των νεκρών, δεν είναι για την Εκκλησία, δογματικό. Η

αναμενόμενη ανάσταση των νεκρών μπορεί να γίνει και από την τέφρα, αφού «οὐκ ἄδυνατήσῃ παρά τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα». Πολλοί, εξάλλου, κατά καιρούς, έγιναν τροφή άγριων θηρίων σε ξηρά και σε θάλασσα χωρίς τούτο να σημαίνει ότι δεν θα αναστηθούν κατά την Δευτέρα παρουσία του Χριστού.

2. Το θέμα ανάγεται στην παράδοσή της Εκκλησίας: το σώμα που δέχτηκε τα μυστήρια της Εκκλησίας, (Βάπτισμα, Χρίσμα, Αγ. Ευχέλαιο, Θεία κοινωνία κ.λ.π) είναι κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος και τυγχάνει σεβασμού. Σώματα ανθρώπων που έζησαν συνειδητά τη Χριστιανική ζωή, εξακολουθούν και μετά τον χωρισμό τους από την ψυχή να είναι οικητήρια του Αγ. Πνεύματος, θαυματουργώντας, μυροβλύζοντας, μένοντας άφθαρτα και ευωδιάζοντα. Γ'αυτό και αποφεύγεται η βίαιη αποσύνθεση των σωμάτων.

Αποδίδοντας τιμή στο σώμα, σύμφωνα και με τη προτροπή του Απ. Παύλου η Εκκλησία προχωρεί στην κηδεία του. Η περιγραφή της ταφής του Χριστού, του Λαζάρου, του Ιακώβ, του Ιωσήφ κ.λ.π παραπέμπει στην ίδια παράδοση.

Η Εκκλησία εθέσπισε εορτές «ανακομιδής λειψάνων» αγίων, τοποθετεί λείψανα μαρτύρων στην Αγία Τράπεζα κατά τα εγκαίνια ναών, θεωρεί τα λείψανα των αγίων «πολυτιμώτερα λίθων πολυτελών» και «πορθμεία της Θείας Χάριτος», μέσα δηλ. διά των οποίων μεταδίδεται η Θεία χάρις στους πιστούς.

Η υμνολογία της Εκκλησίας αναφέρεται συχνά σε τάφους και διάλυση των σωμάτων «εις τα εξ ων συνετέθη» συστατικά, παραπέμποντας πάλιν στην ίδια παράδοσή της ταφής και όχι της καύσης των σωμάτων.

3. Είναι πίστη της Εκκλησίας ότι ο κάθε άνθρωπος αποτελεί ιδιαίτερη, ξεχωριστή προσωπικότητα απέναντι στον Θεό. Αυτή η ιδιαιτερότητα παρατηρείται και στα σωματικά χαρακτηριστικά του ανθρώπου, στο DNA του. Το DNA του κάθε ανθρώπου διατηρείται και στα Λείψανα, τα οστά, του ανθρώπου, ενώ αντιθέτως οι τέφρες, το αποτέλεσμα της καύσης των σωμάτων, είναι όλες ίδιες. Σεβόμενη και αυτό το χαρακτηριστικό, της ιδιαιτερότητας του κάθε Λειψάνου, η Εκκλησία δεν αποδέχεται την καύση των νεκρών.

4. Όσοι επισκέπτονται τους τάφους των αγαπημένων τους προσώπων ομολογούν ότι αισθάνονται ανακούφιση από τις επισκέψεις τους αυτές. Νοιώθουν ότι οι προσφιλείς νεκροί τους δεν έχουν εξαφανιστεί· τα λείψανα τους βρίσκονται εκεί. Είναι κι αυτός ένας επί πλέον λόγος για τον οποίο η Εκκλησία προκρίνει την ταφή των νεκρών.

5. Οι προβαλλόμενες αιτιάσεις για έλλειψη χώρων για κοιμητήρια, ή για λόγους υγιεινής, μπορούν να απαντηθούν κατάλληλα: Η Ορθόδοξη Εκκλησία γνωρίζει και

αποδέχεται την ανακομιδή και φύλαξη των λειψάνων, τοποθετεί στον ίδιο τάφο, ύστερα από μερικά χρόνια, και άλλον ή άλλους νεκρούς, τοποθετεί στον ίδιο τάφο αλλά σε διαφορετικό βάθος περισσότερα του ενός πρόσωπα κ.λ.π. Εξάλλου, πολλές φορές ένα κοιμητήριο είναι και τόπος περιπάτου για τους κατοίκους της περιοχής, λόγω της διατήρησης του από τους υπευθύνους σε καθαρή και ευπρεπή κατάσταση.

6. Όσοι δεν ανήκουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία και, επομένως, είναι ξένοι προς την παράδοσή μας, μπορούν να υιοθετήσουν την καύση τόσο για τους εαυτούς τους όσο και για τους οικείους τους. Η Εκκλησία δεν μπορεί να εμποδίσει ούτε τα μέλη της από αυτό το ενδεχόμενο. Συμβουλεύει, όμως, όλους όπως μείνουν πιστοί στην παράδοση της. Σε αντίθετη περίπτωση δεν θα μπορέσει να τελέσει γι' αυτούς την εξόδιο ακολουθία, γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο προς τα πιστεύω και την παράδοση της.

Πηγή: romfea.gr